

Svedectvo vyličeného transsexuála – ideológia zmeny pohlavia je zločin

DoRzeczy

7. augusta 2019 ✚ História ✚ Rozhovory

S **Waltom Heyerom**, bývalým transsexuálom, ktorý pomáha ľuďom s poruchami rodovej identity, hovorí **Piotr Włoczyk**

Foto: Walt Hayer pred zmenou, po a v súčasnosti

Piotr Włoczyk : Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) nedávno odstránila transrodovosť zo zoznamu duševných porúch. Aké to môže mať dôsledky?

Walt Heyer: Je to rozhodnutie diktované politikou, ktoré nemá nič spoločné s vedeckým výskumom. Ubezpečovanie všetkých dookola, že túžba „zmeniť pohlavie“ nie je duševná porucha, ale čosi úplne normálne, čo sa jednoducho dotýka istej časti spoločnosti, je v skutočnosti súhlas s ubližovaním ľuďom.

Ľuďom, ktorým namiesto podávania hormónov a odstraňovania genitálií, treba naozaj pomáhať prekonávať poruchy, kvôli ktorým sa vo vlastnom tele cítia zle. Sám som tým prešiel, takže viem, o čom hovorím.

Osem rokov ste žili ako Laura Jensenová. Ako ste to prežívali?

Vo veku 42 rokov som podstúpil operáciu „zmeny pohlavia“ a nezvratne som zmrzačil svoje telo. Stále som sa však necítil dobre. Problémy sa prehľbovali. V roku 1990 som sa rozhodol „vrátiť sa“ k môjmu vlastnému pohlaviu. Samozrejme to nebolo možné na 100 percent.

Moje problémy s pohlavnou identifikáciou zmizli, keď som vďaka vynikajúcim odborníkom prekonal mnoho duševných porúch. To je kľúčové – treba pochopiť, že **problém tkvie v ľudskej psychike**, nie v biológii. Ak teraz budeme presviedčať ľudí, že všetko je v úplnom poriadku, že stačí iba pár hormónov, skalpel a všetko bude v poriadku, strašne im ubližujeme. Bohužiaľ, Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) sa podvolila tlaku komunity LGBT.

Naznačovanie, že túžba po „zmene pohlavia“ súvisí s duševnými poruchami, zvyčajne preruší diskusiu so zástupcami LGBT komunity. Podľa nich to stigmatizuje ľudí, ktorých prirodzenosť je uzavretá v telách, ktoré k nim nepatria. Preto im vraj treba umožniť, aby svoje telo zmenili.

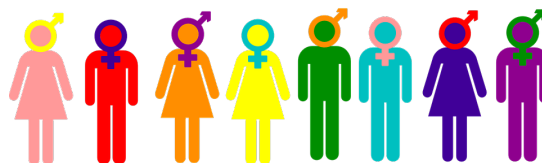
Všetko to znie veľmi pekne, ibaže príliš často stretávam zlomených ľudí, ktorí zrazu zistia, že nikdy neboli uväznení v „zlom tele“, nepotrebovali chirurgický zákrok, ktorý ich zmrzačil, iba trpeli napr. na schizofréniu či bipolárnu poruchu alebo depresiu, ktorá práve v ich prípade spôsobovala problém s vnímaním vlastnej rodovej identity. Takéto poruchy môžu spôsobiť, že človek stratí orientáciu, začne mať pochybnosti, a keď sa objavia aktivisti LGBT so svojimi heslami, často uveria, že „zmena pohlavia“ je to, čo najviac potrebuje.

Ľudia z lekárskej komunity, ktorí propagujú ideológiu LGBT, nechcú liečiť skutočné príčiny problémov s rodovou identitou, iba okamžite diagnostikujú, že musí ísť o rodovú dysforiu, takže odporúčajú hormóny a nahovárajú na operáciu „zmeny pohlavia“.

Nie je možné, že takáto operácia natrvalo človeka uspokojí, že sa nakoniec bude cítiť dobre vo svojom tele? Koniec koncov je dosť transsexuálov, ktorí zdôrazňujú, že operácia bola skvelou voľbou.

Prvých pár rokov po operácii sú ľudia zvyčajne euforickí a myslia si, že je to úžasné. Tak tomu bolo aj v mojom prípade. Nové telo, „nové ja“ – môže vzbudiť ilúziu, že problémy sú preč. Avšak muž bude vždy muž a žena bude žena. Nie je možné prejsť z jedného pohlavia na druhé. Nie je to jednoducho možné a každý, kto tvrdí inak, žije v nebezpečnej ilúzii.

Skôr či neskôr sa nevyriešené psychické problémy prejavia. V roku 2004, keď ešte bolo možné o tom vyslovovať pochybnosti, britský denník Guardian uverejnil správu, ktorá jasne ukázala, že **operácie „zmeny pohlavia“ nijako nezlepšili situáciu transsexuálnych osôb**. Výskum vykonali vedci z University of Birmingham. Chirurgia a hormóny nikdy takých ľudí nevyliečia napríklad zo schizofrénie. Ignorovanie týchto porúch a nahováranie si, že „zmena pohlavia“ je skutočným liekom, spôsobuje, že tie osoby sú osamelé a nakoniec niektoré z nich chcú spáchať samovraždu. Výskum zo Švédska ukazuje, že transsexuáli sa pokúšajú o samovraždu až devätnásťkrát častejšie ako je spoločenský priemer v spoločnosti.

Zdroj: pixabay.com

Určite viete, že údaje o takomto vysokom počte pokusov o samovraždu medzi osobami po takýchto operáciách sú predmetom ostrej kritiky zo strany komunity LGBT. Po prvé preto, lebo sú údajne nafúknuté, a po druhé - ľudia po takýchto operáciách sú vraj vystavení mimoriadnemu tlaku zo strany spoločnosti.

Kde sú vystavení tomuto tlaku? Azda vo Švédsku? Veď v západných krajinách dnes niet privilegovanejšej sociálnej skupiny než osoby LGBT. S týmito ľuďmi sa skutočne zaobchádza takmer kráľovsky. Osem rokov som žil ako transsexuál, takže viem, čo hovorím.

Na konci tejto cesty je ešte viac samovrážd. Ľudia s duševnými poruchami, ktorí sa domnievajú, že sú uväznení v nesprávnom pohlaví, sa nemajú na koho obrátiť o pomoc, pretože sa im nahovára, že „zmena pohlavia“ je normálna lekárska procedúra. Pomáham takým ľuďom, samozrejme, úplne zadarmo. Často mi

píšu obeť operácií „zmeny pohlavia“ pomýšľajúce na samovraždu. Ideológovia LGBT sú skupinou veľkých manipulátorov a WHO týmto ľuďom ustupuje. Máme tu ešte samozrejme veľké peniaze Georga Sorosa, ktorý financuje celú túto ľavicovú sociálnu revolúciu a presadzuje módu, aby sa to všetko považovalo za úplne prirodzenú vec.

Čo chcete svojou činnosťou dosiahnuť?

Chcem dať ľuďom nádej, že môžu znovu získať život. Psychicky ich podporujem, poukazujem na to, že v tom nie sú sami, že nie iba oni sa nechali zviest zákernou ideológiou LGBT. Nabádam ich, aby sa obrátili o pomoc na dobrých špecialistov, ktorí im pomôžu získať naspäť duševné zdravie. A vtedy všetky problémy s rodovou identifikáciou náhle zmiznú...

Samozrejme, najlepšie je, keď k vyliečeniu ešte dôjde pred operáciou, nie po nej. V mojej knihe „Trans Life Survivors“ som opísal príbehy ľudí, ktorí tým všetkým prešli a tieto problémy prekonal. Z toho sa naozaj dá dostať pod jednu podmienku: netreba počúvať LGBT aktivistov. Mali by sme spomenúť jednu príčinu transsexualizmu, o ktorej aktivisti LGBT neradi hovoria. Ide o ľudí, ktorí boli ako deti sexuálne zneužívaní.

Tak ako vy.

Áno. Časť týchto osôb chce potom „vyjsť“ zo svojho pohlavia. Chce sa zbaviť svojich vlastných genitálií, ktoré – podľa ich názoru – boli vinné za to, že došlo k týmto strašným veciam. Na druhej strane niektoré ženy, ktoré boli v detskom veku obťažované, chcú namiesto ženských orgánov mať mužské orgány, aby sa takto chránili pred znásilnením. Presvedčenie takýchto osôb, že „zmena pohlavia“ je iba výzvou prírody, je ďalším prejavom ich zmrzačenia. Je to jednoducho zločin.

Čoraz častejšie počuť o dospelujúcich deťoch, ktoré tak veľmi chcú „zmeniť svoje pohlavie“, že napriek nesúhlasu rodičov sa obracajú na súd, a ten vydá súhlas s hormonálnou liečbou, s podávaním prostriedkov na zastavenie puberty a nakoniec umožní dokaličenie dieťaťa...

Toto šílenstvo narastá, pretože, bohužiaľ, začína byť módou. Ak rodič v „najprogresívnejších“ kruhoch našej spoločnosti povie svojim známym, že jeho dieťa je s najväčšou pravdepodobnosťou transsexuálom, považuje sa to – hoci ťažko tomu uveriť – za znak múdrosti. „Sú to šikovní, otvorení rodičia, ktorí si všimli, že ich syn je v skutočnosti dievča a svojmu dieťaťu dajú slobodu.“ Ak dáte dieťaťu facku, príde k vám polícia a môžete skončiť vo väzbe. Ak však dovoľíte zmrzačiť svoje vlastné dieťa, potom ste uznávaný – našťastie nie všade – ako úžasný a tolerantný rodič.

© ® Všetky práva vyhradené.

Preklad z týždenníka DoRzeczy 29/2019 zverejnený sú súhlasom redakcie i autora.

Walt Heyer – bývalý transsexuál (prešiel „zmenou pohlavia“ z muža na ženu, potom sa vrátil do mužskej podoby), ktorý pomáha ľuďom s poruchami rodovej identity. Je autorom knihy „Trans Life Survivors“ obsahujúcej skúsenosti osôb, ktoré obalamutené ideológiou LGBT zbytočne zmrzačili svoje telá. Má webovú stránku www.sexchangeregret.com.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/svedectvo-vylieceného-transsexuála-ideológia-zmeny-pohlavia-je-zločin/>